

Čís. 1353.

Dobrodiní § 251 čís. 1 ex. ř. není nezbytně podmíněno tím, by dlužník v době zájmu skutečně používal věcí, nepostrádatelných pro něho nebo jeho rodinu.

(Rozh. ze dne 13. prosince 1921, R II 272/21.)

Návrh dlužníků, by z exekuce byly vyloučeny kusy nábytku jako nezabavitelné, exekuční soud zamítl, ježto jich dlužníci již po jeden a půl roku nepoužívali, bydlíce v jiném místě, nežli kde nábytek byl složen. Rekursní soud návrhu vyhověl, poněvadž dlužníci jiného nábytku, než který byl zabaven, nemají, při čemž jest lhostejno, že právě v den zájmu ho nepoužívali.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolací rekurs není odůvodněn. Nejvyšší soud sdílí právní názor druhé stolice a poukazuje stěžovatele na správné důvody napadeného usnesení. K vývodům dovolacího rekursu, pokud nejsou nepřipustnými novotami, se podotýká, že okolnost, že dlužníci používali cizího nábytku a dali svůj vlastní do uschování tchánovi, pokud se týče otci, nemůže sporné věci zbaviti povahy předmětů nepostrádatelných ve smyslu § 251 čís. 1 ex. ř. Druhá stolice zjistila, že v den zájmu dlužníků rodina čítala pět členů a že dlužníci neměli jiného nábytku než ten, který byl v uschování Hynka P-a. Tím jsou prokázány veškeré předpoklady zmíněného místa zákonného, které nevyžaduje, by dlužník za všech okolností v době zájmu skutečně používal věcí nepostrádatelných pro něho a pro jeho rodinu, jsa na př. zvláštními okolnostmi nucen bydlet v zařízeném pokoji anebo zdržovati se z ohledů výdělkových mimo své řádné bydliště. Je-li i když nepostrádatelný nábytek jest vyloučen z exekuce, nepadá na váhu, z kterého důvodu dlužníci dali odvézt sporný nábytek ku svému tchánovi, pokud se týče otci. Zákon chrání z ohledů veřejných každého dlužníka a jeho rodinu a proto není potřebí řešiti otázku, byl-li postup manželů Antonína a Anny M-ových v této záležitosti a zvláště ve sporu Hynka P-a proti Josefu G-ovi nezávadným.

Čís. 1354.

Staniční pokladny státních drah a pokladny železničního ředitelství nelze považovati za různé státní pokladny ve smyslu § 1441 obč. zák.

(Rozh. ze dne 13. prosince 1921, R II 274/21.)

Proti žalobě, již podal železniční erár u okresního soudu v Mikulově na zaplacení nedoplatku dovozného, splatného u staniční pokladny v Hrušovanech-Šanově a v Mikulově, vznesla žalovaná firma žalobu navzájem, již domáhala se náhrady za ztracené zboží z jiných zásilek, nežli kterých se týkala žaloba. Proti žalobě na vzájem bránil se erár námitkou místní